İŞÇİNİN GÜCÜ

C.G.T. SUSMAYACAK !

Mensuel de la CGT pour les travailleurs de Turquie - N° 34 - Mars 1979 - 2 F - ISSN : 0398-561 X - Nouvelle série - N

Eğer olasıysa, çalışanların yüzde sekseninin göçmen işçi olduğu işyerimde olanları duyurmanızı istiyorum.

Götürü iş bahanesiyle 80 saat çalıştığımız halde 40 saatlik ücret alıyoruz. Güya ücretin geri kalanı üretkenlik primi ile tamamlanacakmış. Bu kadar çalışmaya karşılık dinlenme zamanı diye bir şey yok. Yolda geçen zaman ücret hesaplanırken dikkate alınmıyor.

Devamlı deplasmanda (iş için yer değiştirme) hayvanlar gibi yaşıyoruz, kamyonların arkasında boya kutularının üzenine koyduğumuz tahtaların üzerinde uyuyoruz. Halbuki, tenis sahaları inşaatı yaptığımıza göre zengin insanlar için çalışıyoruz.

Bu utanç verici sömürüve karşı mücadele etmek için işyerimde sendika kurmak istiyorum. Bana 5 kart ve pullarını gönderebilir misiniz. Şimdilik ortaya çıkmayıp gizli kalacağız. Ama aramızdan biri bir yılı doldurur doldurmaz onu sendika delegesi seçeceğiz.

Chauny'den J.M.

Şu sorularımı yanıtlayabilir misiniz ? Aşağı-yuları 15 yıldır Fransa'da çalışan bir göçmen işçiyim. Çalıştığım işte düzenli olarak emeklilik kesintisini ödüyorum. 32 yaşındayım, ülkeme kesin dönüş yapmaya karar verdim.

Emeklilik kesintilerimi alabilir miyim ?

Annonay'den M.S.

Ülkenize kesin dönüş yapmadan yapmanız gerekli birçok idari işlemin olduğu kuşkusuzdur. Emeklilik kesintilerinizin geri verilmesini istemek çıkarınıza değildir.

Tersine, yurdunuza döndüğünüzde orada çalışacağınız yılları Fransa'da emeklilik kesintisi ödediğiniz yıllara ekletebilirsiniz. Böylece, emekliye ayrılırken bütün haklarınızı kullabilir, Fransa'da ve yurdunuzdaki çalışmanızdan doğan haklardan yararlanabilirsiniz.

Fakat, her iki ülkenin sosyal sigortaları arasındaki anlaşmanın sağladığı hakları öğrenmekte yarar vardır.

Daha ayrıntılı bilgi verebilmek için milliyetinizi, evli ve çocuklu olup olmadığınızı bilmemiz gereklidir.

Ayrıca, bazı ek anlaşmalar, çeşitli mesleklerin emeklilik haklarını düzenlemektedirler. (Örneğin inşaat işkolunda). Bu nedenle mesleğinizi de bildirmeniz gerekmektedir.

İŞÇİNİN GÜCÜ

İŞÇİNİN GÜCÜ

Mensuel de la CGT pour les travailleurs de Turquie

CES'e bağlı olan ve olmayan tüm Batı Avrupa sendikal merkezlerine, CES (Avrupa Sendikalar Konfederasyonu) başkanına,

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkelerimizdeki işsizlik hiç bu kadar kaygı verici olmamıştı. İşsizlik, gençleri, kadınları, teknik elemanları, göçmen işçileri yakından etkiliyor.

Batı Avrupa hükümet ve patronları, kendi çıkarları doğrultusunda kemerleri sıkma politikalarını en iyi uygulamak için düzenli olarak görüşürlerken sendikal örgütler bir başlarına yalıtlanmış olarak tepki gösteriyorlar.

Olgular öyle ki, somut savaşımlar her ülkede sürdürülüyor ve ulusal çapta elde edilen başarılar hepimize karşılıklı destek oluyor.

Aynı zamanda, Avrupa sendikaları arası görüşmelerin, Avrupa'da hakim konumlarda olan tutucu güçlerin koalisyonuna karşı dengeyi kurabilecek yapıda olan Batı Avrupa emekçilerinin eylemlerinin koordinasyonuna yol açacağını, özellikle çokuluslu şirketlere ve hükümetlere, ülkelerimizin tümünde uygulanabilecek toplumsal kurallar kabul ettirebileceğini düşünüyoruz.

Aynı hakim güçlerin, bunalımdan doğan endüstri ve işsizlik sorunlarını emekçilerin zararına çözmek için gayretlerini birleştirdiklerini görüyoruz.

Sendikal örgütlerin, emekçilerin ortak çıkarlarına cevap veren ve ulusal çıkarlara saygılı ortak tavırlarla buna karşı koymalarında elbette yarar vardır.

Bu konuda, aşağı-yukarı tüm Batı Avrupa sendikalarının yakıcı sorun işsizliğe çözümlerden biri olarak haftalık çalışma süresinin 35 saate indirilmesini talep ettiklerini görüyoruz.

Ortak onayla, bu kesin talep üzerinde, büyük yankısı olacak, her ülkede bu istemin ilerlemesi için yapılan baskıyı geliştirecek ve sendikaların konumlarını Batı Avrupanın tümünde güçlendirecek Avrupa çapında bağlantılı eylem girişimi yapabileceğimize inanıyoruz.

C.E.S.'in sekreterliği, birimizin ve öbürlerimizin temsil ettiği emekçilerin çıkarına ivedilikle somutlaştırılması için, bu öneri hakkında, ayırım gözetmeksizin, Avrupa sendikal merkezlerinin görüşlerini alabilir.

Sevgili arkadaşlar, en iyi sendikal duygularımıza güveniniz.

Georges SEGUY,
C.G.T. Genel Sekreteri
6 Şubat 1979

sommaire

2	Courrier.
3	A toutes les organisations syndicales d'Europe.
4	Actualité.
5 à 9	Dossier : Jeunes immigrés.
10	Chronique juridique.
11	En direct...
12	M.O.I.-Info.
13	La C.G.T. refuse de se taire.
14-15	
16	Nouvelles du pays.

RÉDACTION YAZI KURULU : REFII DEDE - OKAN GÜNALP - FERIDUN AKSIN - UGUR HÜKÜM - FRANÇOIS LANÇON

MAQUETTE MAKET : Brigitte GÜNALP.

PHOTO FOTOGRAFLAR: CH. WALTER/C.F.D. (1-13) - Affiche réalisée par M. QUAREZ à l'imprimerie TIPE (Montreuil) (4) - Sébastiao SALGADO (5-7) - Hexagone International Photographic (8-9).

PUBLICITÉ ILAN : A.C.P. - 6, Bd Poissonnière - 75009 PARIS.

Imprimerie Lensoise - 62300 LENS - Directeur de publication : François LANÇON - N° C.P. 158 D 73 - Travail exécuté par des ouvriers syndiqués.

16 ŞUBAT : YIĞINSAL KARŞI ÇIKIŞ

Hükümet onların yıldıklarını, kadere teslim olduklarını söylüyordu. Ama, C.G.T.'nin Metalurji Federasyonu tarafından kararlaştırılan 24 saatlik grev, demir-çelik endüstrisi işçileri arasında büyük yankı uyandırmakla kalmadı ; birçok bölge halkının dayanışmasını da sağladı. Halk, Valenciennes yöresinde olduğu gibi Lorraine'de de demir-çelik sanayiinin yıkımına karşı ayağa kal ktı.

Savaşımın ateşinin içindeki C.G.T., F.E.N., C.F.D.T., F.O. ve C.G.G. sendiklarının Yöresel Birlikleri Paris'e yürüyüş düzenlemeyi öngörüyorlar.

Bu yıkım kararını alelacele onaylayanlar, bu genel « hayır » yanıtı karşısında ne yaptıklarının farkına varmalıdırlar.

Demir-Çelik insanlarının savaşı ülkenin ekonomik geleceğinin savaşıdır.

ŞUBAT 1979

Şubatın ilk günleri, basında, Ayetullah Humeyni'nin yurdu İran'a döşüyle dolduysa da, takvimler Fransa'da sendikal eylem günlerinin gelip çattığını gösterdi.

Söyle bir göz atmak yeterli :

2 Şubat'ta 6000 demir madeni işçisi işi durdurdular, 3'ünde itfaiyceciler gösteri yürüyüşü yaptılar, 4'ünde sıra gaz işçilerindeydi, 5'inde televizyonun 3. Kanalında (FR 3) herşey durdu, 6'sında sigorta emekçileri eyleme geçtiler...

Aynı şekilde, bölgeler bütünüyle, en geniş birlikleri sağlayarak eyleme geçiyorlardı. Örneğin, Rhône-Alpes yöresi, 7 Şubat'ta işsizliğe karşı geniş bir forum yaptı.

16 Şubat ise, Loire Atlantique, le Nord ve Pas-de-Calais'nin günüydü...

DİREŞKEN VE YİĞİT : VIETNAM

Asya'nın Güneydoğusundaki durum karmaşık. Çin'in, Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne saldırmasına ne demeli ?

Amerikan işgalinden yurdunu kurtarma savaşından yeni çıkan Vietnam halkı, yeni bir işgale karşı savaşmak zorunda mı bırakılacak ?

Çin Halk Cumhuriyetinin uluslararası planda tanınması için destek ve mücadeleden kaçmayan C.G.T., bugün, bu saldırıyı mahkum etme hakkını kendinde rahatlıkla buluyor.

LOIRE'DA 20 ŞUBAT

Herne denirse densin, Şubat ayı sendikal eylem ayı oldu. Loire bölgesi için eylemin zirvesi 20 Şubat'taydı. İşsizlik dört nala kalkmış : yalnızca MANUFRANCE işçileri aylardan beri işsizlik tehtidi altında değil ; RICHIER, MANUEL, CREUSOT işçileri de ekmek kapısı işlerini kaybedebilirler.

Böyle olunca, Salı günü tüm işyerleri, bütün esnaflar çalışmayı durdular. Kiliseler protesto çanları çaldılar, emekçileri desteklediler. Çeşitli işkollarının işçileri vilayetin dört bir yanından St-Etienne kentine yürüdüler. 1968'den beri böylesi bir yığın eylemi görülmüş değildi. Aynı anda, Bretagne yöresinde Redon'da aynı şey oluyordu.

Fransa'nın yüreği Lorraine ve Nord'da atmaya [illegible]adı...

MASKE DÜŞTÜ

Stoleru, öfke ile « Artık CGT ile görüşmeyeceğim ; sözlerini tutmadı. » diye açıklama yaptı. Bu tepkinin gerekçesi ne olabilirdi ? CGT, Aralık ayından beri yapılan 17 Mayıs 1973 günlü bir resmi kararmane gereği üyesi olduğu Yabancı İşgücü Komisyonu toplantılarına katılıyordu. Oysa, (göçmen işçilerin oturum ve çalışmaları için) mevzuat değişikliği üzerine birçok toplantıdan sonra, Bakan, Devlet Konseyine bir kanun tasarısı gönderdiğini ve bu tasarının ilkbaharda meclisten geçeceğini belirtti. Bu toplantılarda CGT'yi temsil eden Marius APOSTOLO, Bakandan bu tasarının içeriğini yazılı olarak belirtmesini istedi. CGT'ye verilen cevapta, Hükümetin, 25 yıl boyunca her yıl belli şartlarda yenilenebilecek, yalnızca bir yıl geçerli çalışma ve oturma kartı çıkarmak niyetinde olduğu ortaya çıktı. Bir başka oturma kartı, (ayrıcalıklı kart) Fransa'da 25 yıl kalanlara verilecek.

Böylesi bir tasarı gizli kalamazdı. Bu nedenle, 13 Şubat'ta bir basın toplantısı yapma kararı aldı. CGT, Stoleru'nun boğazında kaldı. Stoleru, lokmayı sandığı gibi kolayca yutamadı. CGT'nin geri çekileceği sanılmasın. Hele, Stoleru tasarısından vaz geçmezse.

(Sayfa 13'te basın toplantısının bir özetini bulabilirsiniz).

1979'DA GENÇLER

CGT için, gençlerin sorunlarını incelemek, yarının sendikalılarının, emekçi kızlarının, oğullarının sorunlarını ele almak demektir.

Aynı zamanda, hükümetin eğitimlerini engellediği gençlerin, günümüzde, ilk buldukları iş genellikle işsizliktir.

CGT'nin mutlu günler ve özgürlükler için verdiği savaşıma, gençleri de katılmaya çağırmasının temel nedenleri bunlardır...

TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER

NEDEN FRANSA ?

Fransa'da yaşayan gençlerin önemli bir bölümünü de öğrenciler oluşturuyor. Bunların Türkiye dışında okumalarının çeşitli nedenleri var. Öncelikle, Türkiye'deki eğitim düzeninin bozukluğu bu gençleri yurt dışına itiyor. Başlıca neden, üniversiteye hiç girememek ya da istenilen öğrenim dalını « tutturamamak ». Ayrıca, yurt dışında alınan diplomaların ve yabancı dil bilmenin iş bulmada kolaylık sağlaması, Türkiye'deki diplomalı işsizlerin sayısı göz önüne alındığında, önemli nedenlerden biri olarak beliriyor.

Öğrencilerin durumu üzerine, Paris VIII üniversitesinde sosyoloji öğrenimi yapan Mehmet arkadaşımızla bir söyleşi yaptık. Mehmet, durumunu şöyle anlattı : « İzmir'liyim. Babam zanaatkardır. Küçük bir marangoz dükkanı var. Ben, ticaret lisesi mezunuyum. Okulu bitirdikten sonra, üniversiteye de giremeyince, bir fabrikanın muhasebe bürosunda çalıştım. Bir zaman sonra, patron işten attı. Ben de bir muhasebecinin yanına girdim. Orada da pek rahat edemedim. Patron hemen hemen her işi bana yaptırdığı halde pek para vermiyordu. Okuldan ayrılalı iki yıl olmasına rağmen üniversiteye giriş sınavlarına girdim. Tabii kazanamadım. Bunun üzerine kalktım Fransa'ya geldim. Tabii amaç üniversiteye girmek, ama önce dil öğrenmek gerekti. Çünkü lisede öğrendiğim Fransızca'dan günlük yaşantıda bile pek hayır yoktu. Önce, Alliance'a yazıldım. Sonra, Sorbonne'un dil kurslarına. Dil sorunun yanında, en önemli sorun para sıkıntısıydı. Hala da öyle ya. Babam para gönderemediği için çalışman gerekiyor. Her

YA OKUL ?

boyaya girip çıktım : Ütücülük yaptım. Duvar kağıdı söktüm. Otellerde gececilik yaptım. Şimdi ise gece veya gündüz bekçilik yapıyorum. Bu işlerin hiç biri düzenli sağlam işler değil. Bir ay çalış, bir ay iş ara. Şimdiki işim yine de

İDARİ ZORLUKLAR

düzenli sayılır : çalıştığım yerdeki bekçiler hasta olbuklarında veya izine gittiklerinde beni çağırıyorlar ».

IŞÇININ GÜCÜ : Buradaki yaşama ayak uydurmak, okula alışmak kolay oldu mu ?

MEHMET : Epeyi zorluk çektim. En azından kolay olmadı. Gelir gelmez iki ateş arasında kalıyorsun : Bir yandan öğrenciliğini Öğrenci Müfettişliğine tanıttırman gerek. Öbür yandan Fransız polisine başvurup oturma kartı alman gerek. Benim Müfettişlikle pek derdim olmadı. Ama oturma kartı almak için çok koşuşturdum. Ama bazıı arkadaşlar, öğrenciliklerini tanıtmak için yıllarca uğraşmışlar. Bir arkadaş, duyduğuma göre, askerlik şubesiyle öğrenci müfettişliği arasında yıllarca uğraşmış ; şube « talebeliğini getir », müfettişlik « askerlik tecilini getir » diye dört döndürmüşler çocuğu. Bu gibi sorunların yanında yol yordam bilmemek te uğraştırıyor insanı. Ayrıca yardım edecek bir yer yok. İşte, eskiden beri burada olan birini bulursan ne iyi...

Tabii, ev bulmak, çalışmak zorundaysan iş bulmak zor. Ben geldikten altı ay sonra öğrencilerin haftada 20 saat çalışma izini alabildiklerini öğrendim. O da rastlantı sonucu. Bilgi alabileceğin yer yok. Varsa bile ilk geldiğinde nereden bileceksin ?

Okula gelince, herşeyin başı dil. Fransızca'yı iyice öğrenmeden doğru dürüst okuyamıyorsun. Bir dili öğrenmek bol bol okumak, yazmak ister. Bizde de o zaman yok. Hem çalış, hem oku olmuyor. Yalnızca ders çalışmak yeterli değil dili ilerletmeğe. Ayrıca, konuşmakta gerek. Benim iki buçuk yılda edinebildiğim Fransız arkadaşlar 4-5 kişi. Hep Türklerin arasında kalmak dil için iyi değil. Fran-

YAŞAM ŞARTLARI

sa'da çevre edinmek te zamanla oluyor. Dil meselesi değil bu yalnızca. Her insanın dostluğa, arkadaşlığa ihtiyacı vardır. Sadece Türkiyeliler arasında kalmak yeterli değil.

DİĞER ZORLUKLAR

IŞÇININ GÜCÜ :

MEHMET : Ben de oraya gelmek istiyordum. Ben gelmeden önce kayıtlar sınırlı değilmiş. Sonradan, yabancı öğrenci sayısını sınırlamışlar. Önkayıt koymuşlar. Ben ekonomi okumak istiyordum. Ama, istediğim üniversiteye giremedim, Paris VIII-Vincennes'e girdim. Ama, Vincennes'in ekonomi diploması tanınmıyor. Zoraki sosyoloji okuyorum. Gerçi hoşuma gitmeğe başladı ama... Okulun eğitim sistemi öğrenciye çok sorumluluk yüklüyor. Sınav sistemi olmadığından isteyen kolayca üçkağıda başvurabiliyor. Çünkü sınıf geçme ev ödevleriyle oluyor. Şimdi de okul kapanma tehlikesiyle karşı karşıya. Kapanmaması için Fransız ve yabancı öğrenciler birlikte mücadele ediyoruz. Bakalım ne olur ? Bu arada Paris çevresinde (hatta, yanılmıyorsam Fransa'da) lise diploması olmayan emekçileri kabul eden tek üniversite. Bu arada, eski memurların zamanında müfettişlikte « neden o okula gidiyorsun ? O üniversite komünist » gibi sözlerle öğrencilere baskı yapıldığını çok duydum. Bilmem şimdikiler de aynı şeyi yapıyorlar mı ?

IŞÇININ GÜCÜ : Peki, çalışmadan okuyanlar daha rahat okuyorlar değil mi ?

MEHMET : Tabii, ama onların da başka sorunları var. Baş sorun devalüasyon. Genelliği orta halli aile çocukları olduğundan Frank'ın her artışı aile bütçelerini oldukça zorluyor olmalı. Bu durumda bir arkadaşım var. Dilinden hiç düşürmez geldiğinde 1 Frank 266 kuruşmuş. Şimdi 6 lira olunca ailesi para gönderemez olmuş, o da çalışmak zorunda kalmış. Tabii, tüm öğrencilerin dertlerinin başında, ev sorunu var : ya 4 duvar kuru bir adada oturacaksın, ya da iki üç kişi birleşip ev tutacaksın. Her durumda, dertli. Bir öğrenci yurdu olmalı. Söylentilere göre, Cité Universitaire'de bir Türkiye Evi için Fransız hükümeti arsa vermiş ama bizimkiler binayı yaptırmamışlar. Hükümet te arsayı İsrail'e vermiş.

IŞÇININ GÜCÜ : Işçilerle öğrencilerin ilişkileri nasıl ?

MEHMET : Genellikle, hep kişisel ilişkiler. Zaten pek toplu bir şey yapıldığı pek yok. Işte bazı arkaşlar elden geldiğince tercüme işlerinde yardımcı oluyorlar. Ama, bir iki kişinin gayretleriyle pek büyük bir şey yapmak zor...

IŞÇININ GÜCÜ : Bizi aydınlattığım için sağ ol.

MEHMET : Siz sağ olun. Ne mutlu öğrencilerin sorunlarının bir bölümünü bile dile getirebildiysem.

Fransa-Türkiye İşgücü sözleşmesinde değişiklikler

1 Ocak 1979 gününden itibaren, çocuk yardımı alınabilecek Türkiyeli coçukların yaş sınırı 15'ten 16'ya yükselmiştir.

Ayrıca, 16 yaşına kadar çocuklar için 1979' da alınacak yardım tutarları aşağıdadır.

1 çocuk için 45 Frank

2 çocuk için 150 Frank

3 çocuk için 240 Frank

4 ve daha fazlası için 257 Frank.

ÖĞRENİMİNDE ÖRGÜTLÜ GENÇLER

Basında, sık sık suçlanabilecekleri olaylar nedeniyle yer alan gençler, örgütlenip haklarını savunduklarında aynı yeri bulamıyorlar.

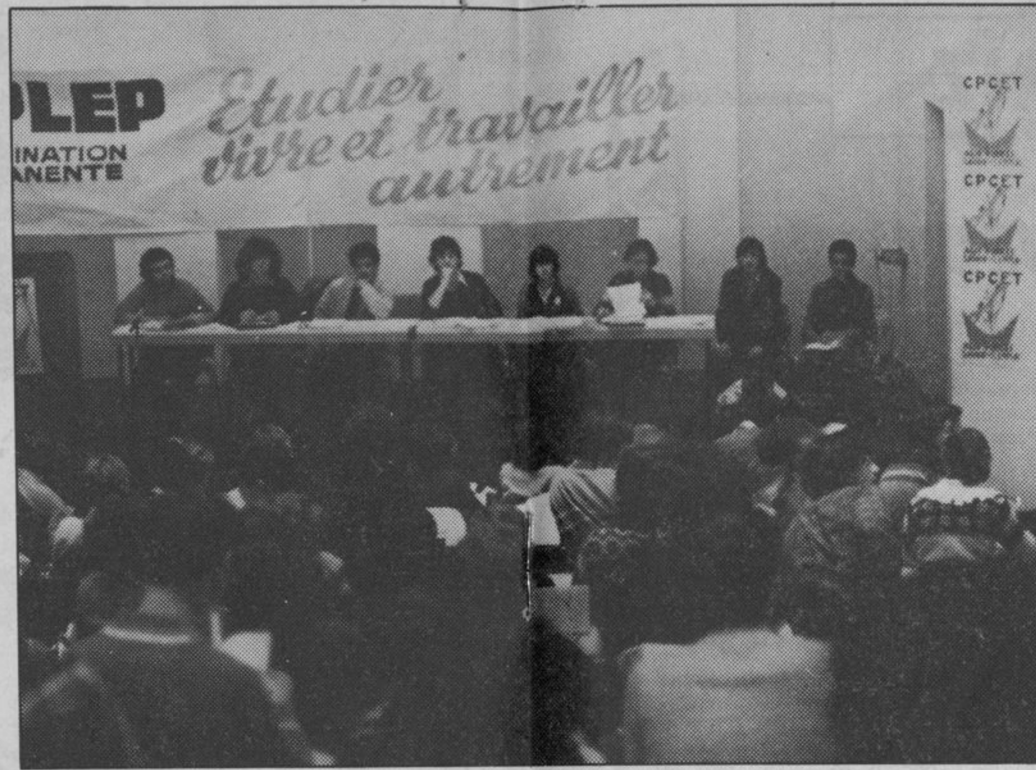
Montreuil'deki « Bourse de Travail » (sendikalar evi) lokalini teknik öğrenim kolejleri veya bugünkü adıyla Meslek öğretim liseleri daimi koordinasyonuna (CP. LET) açmış. İŞÇİNİN GÜCÜ, ilk Genel Kurullarının arifesinde CP. LEP'nin başkanı Pascal Delmotte ile görüştü.

İŞÇİNİN GÜCÜ : CP.LET nasıl kuruldu ?

Pascal : 1974'te kuruldu. Lise öğrencileri, o zamanın Milli Eğitim Bakanı Fontanet'in reformlarına karşı mücadele etmek için örgütlenmişlerdi. Ama, teknik liselerde öğrenim yapanlar, liselilerin söylediklerinde kendi öz çıkarlarını bulamıyorlardı.

İŞÇİNİN GÜCÜ : Aradaki fark neydi ?

Pascal : Teknik öğrenimde makinalar üzerinde çalışılır, güvenlik sorunları vardır. Kolejden çıktığında aldığın diploma genellikle bilgi ve yeteneklerine uymaz. Bu yüzden kendi öz örgütümüzü kurduk. Örgütümüz daha çok 1975'te kendisini tanıttı. Teknik öğrenim öğrencilerinin tek sendikal örgütüdür.

İŞÇİNİN GÜCÜ : Karşılaştığınız sorunlar hangileridir ?

Pascal : Teknik öğrenim Milli Eğitimin üvey evladıdır. Ödenek yok gibidir. Birçok tesisin modası geçmiştir. Okullar eski hangarlarda öğretim yapmaktadırlar. Öğretmen sayısı yeterli değildir. Eğitsel toplumsal çalışma diye birşey yoktur... Bu koşullarda öğrenim yapmak neredeyse olanak dışıdır. Bu, hele göçmen işçi çocuğu arkadaşlarımız için daha da elle tutulur durumdadır. CP.LET, göçmen arkadaşlarımız için destekleme dersleri talep ediyor.

İŞÇİNİN GÜCÜ : Bu durum karşısında ne yapabilirsiniz ?

Pascal : CP.LET ile ortaya çıkan yenilik bugünün gençlerinin bu durumu değiştirmek istedikleridir. Bir lisede müdüre karşı mücadele etmiyoruz. Bu duruma gelişin nedenlerini anlamaya çalışıyoruz.

İŞÇİNİ GÜCÜ : Yani, somut olarak ?

Pascal : Teknik lise öğrencilerine, okullarında bir araya gelmelerini öneriyoruz. İlk eylen, genellikle, resmen hakkımız olan toplantı salonunu elde etmek için yapılıyor. Tartışmalar sırasında, arkadaşlar zorlukları, sorunları ortaya çıkarıyorlar. Bundan sonra, lisenin C.P.LET si bir birdiri ile öğrencileri bilgilendiriyor, gerekli başvuruları yapıyor. Sonra, herkes aynı görüşteyse ve isteklere cevap gelmezse, örneğin bir sabahlık dersler durduruluyor.

İŞÇİNİN GÜCÜ : Bunlar hakkında aileleriniz ne diyorlar ?

Pascal : Sık sık yanlış an[...] veya anlaşmazlıklar oluyor [...]langıçta. Çünkü, teknik liselerde[...] bizim durumumuzu bilmiyorlar. Örneğin, çok az aile okul aile birliği toplantılarına katılıyor. Bu yüzden, CP.LET, liselerde herkese açık bilgilenme günleri düzenliyor. O zaman gelenler, makinaları ve ne durumda öğrenim yaptığımızı gözleriyle görüyorlar. Oğullarının, kızlarının daha okul sıralarından yarın olacakları emekcilerin durumlarıyla karşı karşıya olduklarını anlıyorlar. Biz, teknik öğrenim yapanların ailelerinden, öğretmenlerinden ayrı düşmelerini istemiyoruz. Bir komitenin varlığı öğrenci-öğretmen ilişkileri sorununu doğuruyor, ama doğru yönde.

İŞÇİNİN GÜCÜ : 3-4 Mart günleri bütün komiteleri bir genel kurul için Montreuil'de topluyorsunuz değil mi ?

Pascal : Evet, C.P.LET bütün liseler arası bir bağdır. Örneğin ben Besançon'luyum. Bütün teknik liseleleri birleştirenlerin neler olduğunu bilmek zorundayız. Yene bir talep platformu hazırlayıp, nasıl bir okul istediğimizi duyuracağız.

RECEP İŞ BULDU, AMA...

Recep 19 yaşında. Türkiye'de ilkokulu bitirdikten sonra Paris yöresinde bir otomobil fabrikasında çalışan babasının yanına gelmiş. Onu CET'de (Türkiye'deki sanat okullarına benzer eğtim kurumu) çalışan bir arkadaşımız aracılığıyla tanıdık. Oğretmen arkadaşımız eski öğrencileriyle ilişkilerini hala kesmemiş. Görüştüğümüz eski sanat okulu öğrencilerinden Recep'in söylediklerini, Türk oluşunu da göz önünde tutarak sizlere aktarmaya karar verdik.

İŞÇİNİN GÜCÜ : Türkiye'den gelişin nasıl oldu ?

Recep : « Babam, Fransa'ya geldikten 1 yıl kadar sonra annemi ve okula gitmeyen küçük kardeşlerimi yanına aldı. Ben ilkokulu bitirinceye kadar Türkiye'de kaldım. Amcamların yanında. Gelmeden önce çok seviniyordum. Fransaya geldikten sonra geri dönmeyi çok istedim. Tabii küçüktüm. Arkadaşsız kaldım. Kardeşlerim olmasa halim berbattı. Yabancı çocuklar için özel sınıfa yazıldım. Daha çok Fransızca okuduk. Dil öğrendikten sonra işler daha iyi gitmeye başladı. »

İŞÇİNİN GÜCÜ : Daha sonra ?

Recep : Dil öğrendikten sonra normal liseye gitmek istiyordum. Sonra da üniversiteye Ama, bana seviyemin normal liseye göre olmadığını CET'ye (orta okul ayarı teknik kolej) gitmemin daha iyi olacağını söylediler. Elekromekanik CAP'sini (meslek certifikası) almak için derslere devam ettim. Aynı zamanda BP (meslek diploması) almak için akşam derslerine gitim. Okul bittikten sonra teknik okulda okumama rağmen iş bulmak zor oldu. »

İŞÇİNİN GÜCÜ : Nasıl iş buldun ?

Recep : « İnşaatlarda elektrik tesisatı yapan bir şirkette öğrenim kontratıyla iş buldum. Stajyerlik gibi birşey bu öğrenim kontratı (contrat de formation). Ayın bir haftası ders için bir eğitim merkezine gidiyordum. Geri kalan zamanda işe şantiyede çalışıyordum. Eğitim merkezinde, mesleği öğrendim sayılır. Çünkü 8 ay çok kısa iyice öğrenmek için. Ama, şantiyede hiçbir şey öğrenemedim. Ayakcılık yapmaktan başka bir şeye zaman kalmıyordu. Kontrat bitince « teşekkür ederiz. Güle güle » dediler. Patron 15 gün önce haber verdi. İşten çıkarmaya karşı hiçbir şey yapamadım. »

İŞÇİNİN GÜCÜ : Şimdiki işini nasıl buldun ?

Recep : « Şimdi çalıştığım işe gelinceye kadar... Önce 7 ay işsiz kaldım. Hiç de kolay olmuyor her sabah ANPE'ye iş aramaya gitmek. Duvardaki ilanlarda iş bulsan bile dert bitmiş olmuyor. Çok kere sana adresi verecek olan görevli için NF olman gerekli.

İŞÇİNİN GÜCÜ : Yani ?

Recep : « NF işin parolası. « Nationalité Française » (Fransız tabiyeti) demek. Açık ayırım yapmak vasak olduğu için ilanlara yazmıyorlar. Ama, yüzüne karşı söylüyorlar. İş bulmada bir de tecrübesizlik zorluk çıkarıyor. İş bulmamıyorsun çünkü tecrüben yok. Teçrübe sahibi olamıyorsun çünkü işin yok. Bir kısır döngü. Bizim iki suçumuz var : Hem genciz, hem de yabancı. Çok yabancı arkadaşım var. Hepsinin diploması var ama diplomaya göre işleri yok. Oturma izini için iş sahibi olmak gerek yoksa memleketine postalanırsın. Böyle de olunca ilk bulduğun işe giriyorsun. Diplomana uysun uymasın önemi yok ! »

İŞÇİNİN GÜCÜ : Demek 7 ay sonra iş bulabildin ?

Reçep : « Yok, hemen değil ! ANPE ((iş ve işçi bulma kurumu) tarafından kamyon şöförlüğü öğrenmek için staja gönderildim. Gittiğim yerde başarı oranı % 30. Düşün stajın kalitesini ! Ayrıca, öğretmenler ırkcıydı. Mesela, direksiyon derslerinde Fransızlara daha çok araba kullandırıyorlardı. 18 stajyerin 11'i yabancıydı... Dört ay kadar devam ettim. Sonra elektromekanikte iş bulunca hemen işe girdim. »

IŞÇİNİN GÜCÜ : İş buluncaya kadar bayağı uğraşmışsın.

RECEP : « Çok uğraştım. Daha da bitmişe benzemez. Bak, mesela ailem okuldan ayrılmamamı istiyordu. Ama, devam edip ne olacaktım ? Ben üniversiteye gitmek istiyordum. Olmadı... Annem babam, okumam için ellerinden geleni yaptıkları için benim bunu neden yaptığımı anlayamıyorlar. Ben onlara daha fazla yük olmak istemiyorum. Sık sık suçluyorlar beni. Sonra, işten çıkarıldığımda bana inanmadılar. Gene ne zırvalık yaptın ki işten çıkardılar ? dediler. »

İŞÇİNİN GÜCÜ : Olanak olsa Türkiye'ye dönmek ister misin ?

RECEP : « Bilmem. Günün birinde döneceğim nasıl olsa... Zaten, mecburen askerlik için döneceğim. İki sene de çok. Ama n'aparsın ?

Günümüzde, bir gencin iş bulması zor. Hele, geleceğini hazırlaması çok daha zor. Bir de insan yurdundan ayrı düşmüş, « iki vatanlı » olmuşsa... Bir yanda yurdu, kültürü öbür yanda yaşadığı, alıştığı, yerleştiği ülke...

YASAL HAKLARIMIZ

GÖÇMEN GENÇLERİN HUKUKİ DURUMLARI

Göçmen gençler (« ikinci kuşak »), temel olarak Fransa'daki tüm gençlerin isteklerine sahiptirler Öğrenimlerinin nereye varacağı kuşkusu, iş bulma zorluğu, gençlerin işsizliği karşısındaki isyan, bağımsız olma ve söz hakkı istekleri hep onların talepleridir. Göçmen gençlerin, bunların aynı sıra kendilerine öz istemleri de vardır. Bunlar karşılarına çıkan özgül sorunlardan doğmaktadırlar.

Geçmişe şöyle bir göz atmak bize bu konuda çifte bir evrimin olduğunu anımsatmaya yeter : bir yandan çocukların korunması, öbür yandan gençlerin daha fazla özgürlük istemeleri.

ÇOCUKLARIN KORUNMASI

● Çalışma yaşamında

Fransa'da ilk toplumsal yasa 1841 yılında çıkarılmıştır : ... 8 yaşından küçük çocukların, patronlar tarafından çalıştırılmasını yasaklamak için ! O zamanlar, 5 yaşındaki çocuklar pamuk iplikçiliğinde ve hatta madenlerde çalıştırılırdı. Uzun mücadeleler sonunda, çalışma yaşı giderek büyütülmüştür : Bugün bu yaş sınırı 16'dır. (Tek istisna 14 yaşından büyükler için « çıraklık öncesi » stajlar ve okulların kapalı olduğu zaman çalışmadır.)

Öte yandan, 18 yaşından küçükleri günde 8, haftada 40 saatten fazla ve bazı tehlikeli ve zor işlerde çalıştırmak yasaktır. (Örneğin : metal kesme, pres işlerinde, karayolları ve inşaatlarda, yükseğe yük çıkarma, iskele kurma, derin kazılarda harfiyat, kalaylama işleri gibi mesleklerde çalıştırılamazlar, yasaktır.) (1)

● Kişiliğin korunması

Yasanın aileyi koruduğu gibi, (Anayasa herkese aile yaşantısı hakkını tanımıştır) ailenin her bireyini bu topluluğun aşırılıklarına karşı korumuştur. (2)

Örnek : 18 yaşından küçük bir erkek veya kız çocuğu annebabası, veya başka bir akrabası tarafından evliliğe zorlanamaz. Evlilik, evlenecekler tarafından *serbestçe* istenmelidir.

Dikkat : Fransa'da da olsa, genel evlenme ve ailenin hukuki yapısı vatandaşı olunan ülkenin kanunlarına göre düzenlenir. Ancak, Fransız makamları Fransa topraklarında yaşayan kişilerin özgürlüklerini korumakla yükümlüdürler ve evlenecek genç kız ya da erkeğin rıza gösterip göstermediğini kontrol hakları vardır. Bu Evrensel İnsan Hakları Bildirgesine uygundur.

ERGINLIK (RUŞT) VE YASAL SORUMLULUK

● Yasal erginlik

Erginlik yaşı, vatandaşı olunan ülkenin yasalarına göre *değişir*. (Birçok ülkede, Fransa'daki gibi bu yaş 18'dir). Ama, erginliğin sonuçları *aynıdır* : genç kız veya erkek (hukuksal ve genel olarak) davranışlarından sorumludur. Örneğin, ailesinin yanında yaşıyor olsa da, bir trafik kazasının maddi zararlarını o karşılamak zorundadır.

Yasal erginliğe varmak, anne-babaları çocuklarına (ya da çocukların anne-babaya) yardım etmekten elbette alıkoymaz. Yasal erginlik, gençlerin ücretlerini istedikleri gibi kullanabilecekleri, yaşamlarını izin almadan sürdürebilecekleri anlamına gelir.

Dikkat : Cezai sorumluluk, erginlikten önce de vardır. Bu bir gençin, yasalarla yasaklanmış bir eylemde bulunduğunda, ergin olmasa bile mahkemede yargılanabileceği anlamına gelir. 15 yasına dek yalnızca çocuk mahkemeleri yetkilidir. 15 yaşından büyükler için normal mahkemeler görevlidir. (3)

● Gençlerin özgürlükleri

Genç emekçi, işe girer girer girmez sendika üyesi olabilir.

16 yaşından itibaren, (ve 6 aylık kıdemi varsa) personel delegesi ve işyeri komitesi üyelerinin seçimine katılabilir 18 yaşında, (ve 1 yıllık kıdemi varsa) sendikası tarafından mesleki seçimlerde aday gösterilebilir ya da sendika delegesi atanabilir.

Dikkat : « Prud'hommes » (emekçiler tarafından seçilmis iş yargıçları) seçimlerinde, 16 yaşında (ve 1 yıl kıdemli) genç göçmen oy kullanabilir. Ama, 18 Ocak 1979 günlü yasa adayların Fransız vatandaşı olmasını gerektiriyor : Prud'hommes'da yargıç olmak için 21 yaşını doldurmuş ve Fransız tabiyetli olmak gerektir. CGT, uluslararası hukuka aykırı olan bu eşitsizliğe karşı mücadele ediyor.

MESLEK ÖĞRENIMI VE EGITIM

● Meslek öğrenimi : Göçmen gençler, Fransızlarla aynı koşullarda yararlanırlar. 21 Aralık 1978 günlü Çalışma Bakanlığının bir genelgesine göre, FAS (sosyal çalışmalar fonu), iş arayan gençlerin ön meslek öğrenimi giderlerini karşılar.

● Eğitim : burslar. 1973'ten beri, orta dereceli eğitim bursları (normal ve teknik liseler) milliyet gözetmeksizin verilmelidir. (derhal işverene başvurulabilir). Ne var ki, yüksek öğrenim için, CGT, birçok yasal girişim yapmak zorunda kaldı. Avrupa Adalet Mahkemesine, AET (Avrupa Ekonomik Topluluğu) ülkeleri vatandaşlarının, Avrupa hukukunun uygulanmasıyla bu burslardan eşitce yararlanmaları için başvurdu. Fakat, Fransız yasaları başka milliyetlerin yüksek öğrenim burslarından yararlandırılmalarını hala reddediyorlar. Bu, Birleşmiş Milletlerin, « Uluslararası toplumsal ve kültürel haklar anlaşmasına » aykırıdır, ki Fransa da bunu imzalamıştır.

ÇALIŞMA YAŞAMINA ATILMA

Ailelerin birleştirilmesi çerçevesinde Fransaya ailelerinin yanına gelen göçmen gençlerin çalışma kartı istemeye hakları vardır. (4) Bunun adı « çalışmaya giriş » (admission au travail) dır ve « yasallaştırma » dan (regularisation) farklıdır. Ancak, dikkat : işsizlik durumu karşı neden olabilir. Yani, eğer istediği meslekte işsizlik çoksa, çalışma kartını alamayabilir. Daha elverişli durumda olanlar vardır :

a) Uluslararası anlaşmalar

— AET ülkeleri gençleri (İtalyanlar vb...) serbestçe çalışma yaşamına atılabilirler. (5)

— Cezayirli gençler oturma belgelerine « ücretli emekçi » yazdırabilirler.

— Portekizli gençler, 11 Ocak 1977 günlü anlaşmaya göre çalışma kartı alabilirler.

b) Iş yasası (madde R. 341-7)

Annesi *veya* babası 4 yıldır Fransa'da olan ve Fransa'da iki yıl okula giden genç göçmenler basit bir istekle, otomatik olarak C sınıfı kart alabilirler. (10 yıl ve bütün meslekler için geçerli).

ASKERLIK

4 Mart 1976 günlü genelgeye göre yurduna askerlik görevini yapmaya giden genç, dönüşünde yeni giriş yapmış sayılmaz : Çalışma kartı isteyebilir veya vardıysa yeniletebilir. İlke olarak, Fransa'ya dönüş tehristen 30 gün sonra olamalıdır. Ama, bu süre uzatılabilir. (Portekizliler için, 1977 anlaşmasına göre 3 ay.)

FRANSIZ HUKUMETININ GÖÇMEN IŞÇILERIN ÇALIŞMA HAKINI TUMDEN DEGIŞTIRMEYE HAZIRLANDIGI ŞU SIRALARDA « IKINCI KUŞAK » GÖÇMENLERIN OTURMA - ÇALIŞMA HAKLARINI VE ÖZGURLUKLERINI KORUMAK BUYUK ÖNEM KAZANIYOR.

---

(1) Iş yasası, madde R.234-3 ve devamı.
(2) Bakınız : Işçinin Gücü, Şubat 79, Yasal Haklarımız.
(3) Gelecekte Yasal Haklarımız köşesinde tutuklama durumu incelenecektir.
(4) 18 yaşını doldurmadan gelenler.
(5) Iş bulduklarına dair belgeyle AET oturma kartına otomatik olarak hak kazanırlar.

OLAYLARIN İÇİNDEN...

ÇOK OLUMLU BİR SÖZLEŞME

52 toplantı ve 5 yıllık tartışmalardan sonra 25 Ocak 1979'da C.G.T. (ve C.F.T.C.) tarafından İşçilerin Sınıflandırılması Sözleşmesi imzalandı.

Federasyon, Malzeme ve Taşocakları Ulusal Komitesi bu sözleşmeye malzeme ve taşocakları yapımı işçilerinin büyük bir utkusu ve kazanımı gözüyle bakıyorlar. Bu büyük başarı, C.G.T. heyetinin direnci ve bölge, fabrika ve şantiyelerde gerçekleştirilen çeşitli eylemlerle elde edilebilmiştir.

1955'te yapılan sınıflandırma sözleşmesi tümüyle yeniden gözden geçirilmiştir. Yeni sınıflandırmalar, eskisi gibi çalışılan işe göre değil mesleki bilgiye göre yapılacaktır. Meslek diplomaları tanınacaktır. Terfi etmek, yükselmek bundan böyle olası olacaktır.

Sözleşme yeni katsayıların inşaat ve karayolları işkollarındakilere eşit olmalarını öngörüyor.

Kullanılmaya hazır beton, nehir ulaşımı ve kara nakliyatı mesleklerinde çalışanların bundan böyle kazanılmış bir sözleşmeleri var.

BOUCHES DU RHONE'DA IRKÇILIK

Sektörlerin sosyal yardım dairelerinin dikkatine, yabancı göçmen (ispanyol, italyan, vb...) veya müslüman asıllı ailerin konutlara yerlestirilmesi hakkında not.

« Eskisi gibi sosyal durumların soruşturma ile bildirilmesi olanaklı değildir. Yeni bir usul uygulanacaktır.

İlk olarak, bir H.L.M. gurubuna yazılmış olmak gereklidir. Çünkü, yazılma tarihi ve numarası çok önemlidir. Bu öğelerle aile dosyasını oluşturur.

Bu dosya, o zaman, (lojman) verme komisyonuna verecek olan URCIL'e devredilir. İki yıllık bir süre içinde, yörenin işyerlerinde çalışan emekçilere verilmek üzere URCIL'in emrine 530 lojman verilecektir.

Bu işyerleri, % l'lik işveren vergisini tam olarak ödemiş olacaklardır.

Gruplardaki yabancı yüzdesi % 5'i geçemez. Zemin ve birinci katlar onlara ayrılmıştır. İşsizler ve hastalar için hiçbir olanak yoktur. Sakatlar, sosyal yardıma muhtaçlar ve emeklilere gelince, yararlı görülürlerse, bazılarının durunları, yine de, özel ve kişisel olarak URCIL'in müdüriyetine iletilebilir ».

Böylesi bir karar, ırkcılıkla savaş hakkındakl, 72-546 No'lu 1 Temmuz 1972 günlü yasanın uygulama alanına girmez mi ?

BİR BUÇUK SAAT GREVE SÜRESİZ LOKAVT

Paris metrosunun bakımını yapan şirketlerden JARDIN BILLIARD, grev ve toplu sözleşme haklarından vaz geçmedikleri için ezici çoğunluğu göçmen işçi olan personeli şantiyeye sokmayarak lokavt uyguluyor.

İşyerine girişin yasaklanma nedeni, uzun zaman 30 santim zam talep ettikleri halde, patronum cevap vermemesi üzerine işçilerin oy birliğiyle 1,5 saat grev yapmaları.

Gece çalışan emekçiler Anayasa'da yazılı grev ve sözleşme haklarına saygı gösterilmesini talep ediyorlar. Sendikaları C.G.T. ile mahkemeye başvurdular. Davanın sonuçlanmasını beklerken her akşam işyerine gidip eylemlerini devam ettiriyorlar.

Aralarında Türkiyeli işçiler de bulunan emekçiler Paris metrosunun girişlerinde yığınsal bir bildiri dağıtıp, halkı dayanışmaya çağırdılar.

CEZAYİRLİ BİR İŞÇİNİN MÜCADELESİ

Aralık 1976'da, Ardoise'da (30), Keller et Leleux şirketinin müdüriyeti, 14 yıllık kıdemli bir (Cezayirli) işçiyi, işyeriyle hiç ilgisi olmayan nedenlerle işten çıkartmaya karar vermişti.

Daha o zaman, C.G.T. bu haksızlığı mahkum etmek ve işinden edilen işçinin geri alınmasını sağlamak için, emekçilerin cevabını, toplantılar, bildiriler ve imza kampanyalarıyla hazırlamıştı. Bu eylemlerin yanı sıra, C.G.T. bu arkadaşı dava açabilmesi için desteklemişti.

Bu durum karşısında, fabrika müdürü işçilerin seçilmiş temsilcilerine : « eğer mahkemede kaybedersem, bu işçiyi geri alacağım » diyordu.

Bagnol mahkemesince işçiyi geri almaya mahkum edilen şirket temyiz mahkemesine başvurdu.

Nimes temyiz mahkemesinde de Bagnol mahkemesinin kararı onaylandı.

Ne var ki, verdiği sözü inkar eden Keller ve Leleux müdüriyeti şimdi de daha yüksek mahkemeye temyiz için başvuruyor.

On sekiz yaş,
On sekiz yaşında yürek sapan taşı gibi fırlatılır
ve kafamız omuzlarımızın üstünde değil,
nerelerde ? nerdedir ?
On sekiz yaşında hatırasız yatılır,
on sekiz yaşında pırıltılar ilerdedir ;
bir yanı deniz derya
bir yanı yemyeşil ormanlık,
bir yanı gayya kuyusu
bir yanı bizimle başlayan dünya,
bir yanı günlük güneşlik
bir yanı rüya,
bir yanında sırt üstü yat, yıldızlara bak,
bir yanı dümdüz
göz alabildiğine koş,
bir yanı tozluk dumanlık
bir yanı bomboş,
habbeler kubbedir, pireler deve
bine bin katılır,
on sekiz yaşında hatıralar düşülmez
anlatılır.

NAZIM HİKMET

« Memleketimden İnsan Manzaraları »

KÜLTÜR ÜZERİNE BASKILAR

Bilindiği gibi, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı birçok yayını yasakladı. Bunlar arasında sanat ve kültür dergisi olan « Devrimci Savaşımda SANAT EMEĞİ » adlı dergi de var.

Bu derginin « suçu » işçi sınıfının kültür anlayışını ve sanatını yansıtması olsa gerek.

Son olarak, TÖB-DER İstanbul Şubesini basan polis 35 kişiyi gözaltına almıştır. Gözaltına alınanların bir kısmı « yasak yayın » bulundurmakla suçlanmıştır. Söz konusu yasak yayınlar arasında « Sanat Emeği » dergisinin oluşu kültürel yaşama da baskı yapıldığının bir kanıtıdır.

Bir ulusun manevi yaşantısını yansıtan sanat dergilerine ve okuyucularına yapılan bu baskılar, kültür emekçisi olan öğretmenlerin demokratik kitle örgütlerine uygulanan polisiye yöntemler sıkıyönetimin şiddet eylemlerini bahane edip ilerici olan herşeye, bu arada kültüre de karşı olduğunu düşündürüyor.

1979 : Uluslararası Çocuk Yılı

C.G.T. SUSMAYACAK !

CGT'nin çagrısına 20'den fazla gazeteci cevap vermişti. (Basın toplantısına gelen gazeteler : La Vie Ouvriere, Humanite, Humanite Dimanche, Agence Centrale de Presse, Homme et Migrations, Ouest France, Droit et Liberte ,(MPAP), CFDT-Magazine, AFP, APS, Migrant Nouvelles, Les Echos, Le Monde, La Croix, El Moujahid, Bulletin Quotidien). Konfederasyon sekreteri Rene Lomet başkanlığındaki basın toplantısı, hükümetin Fransız Parlamentosuna göndermeğe hazırlandığı utanç verici önlemlerin saptamasını yaptı.

Bakanlıkta yapılan bir çok toplantıdan sonra kuşku duymak olanaksızdı. Bakanın kendisi de, CGT'ye yazdığı mektupta, Devlet Konseyine verdiği yasa tasarısının ana hatlarını onaylamıştı. Konfederasyon yönetimi için kamu oyunun bilgilendirilmesi gerekliliği açıktır. Bu gerekliliği herkes görebilir !

Konfederasyon göçmen işgücü bölümü sorumlusu Marius APOSTOLO, Bakan Stoleru ile birçok toplantıya katıldı. Burada durumu açıklıyor.

« Hükümet, göçmen işçilerin Fransa'da çalışma ve oturma haklarını 1 Ocak 1979'dan itibaren yeni yönetmeliklere bağlayacak bir yasa tasarısını, görüşünü vermesi için, Devlet Konseyine sundu. Bundan sonra tek bir kart verilecekmiş. Bu kart yalnızca 1 yıl gecerli olup 25 yıl boyunca yenilenebilecekmiş. »

Haber gerçekten « bomba » etkisi yapacak cinsten.

Gazetecilerin yüzlerinden şaşkınlık okunuyor : Hepsi bu yeni tasarının göçmen işçilere ne getireceğini anlıyorlar : Yıllar boyunca birer yıllık sınır dışı etme ertelemesi.

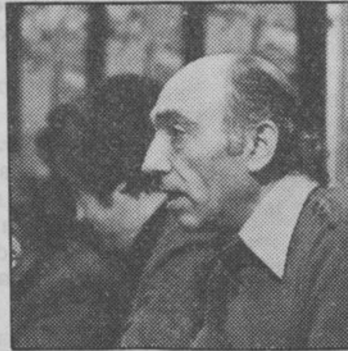
« Tasarıya göre, kart yenilemesi otomatik olarak olmayacakmış. Valiler, göçmen işçinin ve ailesinin oturma ve çalışma haklarına 5 nedenle karşı çıkabilecekler :

— Kamu düzeni ile ilgili nedenler .
— Yetersiz veya düzensiz gelirler.
— Çalışma izinin verilmemesi veya yenilenmemesi.
— Sağlıkla ilgili gerekçeler.
— Fransa dışında geçirilen izinlerden geç dönme.

Fransa'da, ancak 25 yıl bulunduktan sonra emekçi ve ailesi « ayrıcalıklı » göçmen statüsü isteyebilir ve on yıllık kart elde edebilir. »

Bu tasarının açıklanmasıyla, herkes göçmen işçilerin, zaten güvenilmez olan durumlarının toptan değişeceğini ve keyfi uygulamaların kurumlaştırılacağını anlayabilir.

« Bu önlemler, AET ülkesi vatandaşlarına, siyasi mültecilere ve vatansızlara uygulanmayacak, AET'e üye adayı ülke vatandaşlarına (Ispanyol, Yunan, Portekizliler) özel bir statü verilecek. Sınır dışı etmeye iki erteleme nedeni olacak. Birincisi, Fransız vatandaşlığına geçmek için

kartlarının bitiminden 10 ay önce başvuru yapanlar için 8 aylık bir erteleme. Ikincisi, dönüş için meslek eğitimi için başvuranlara 4 aylık bir erteleme verilecek. (Herhalde, « meslek eğitimi » havaalanında yapılacak !).

Hazırlanan önlemler, bugüne dek görülmemiş ağırlıktadır. Bu önlemler ekonomik bunalım, işsizliğin artması ve işçi sınıfına zorla kabul ettirilmek istenen kemerleri sıkma politikasının sonuçlarıdır. Devlet ırkcılığını arttırıyorlar. Çünkü, öncelik hedef alınanlar göçmen işçilerdir ; özellikle Cezayirliler ve daha genel olarak Magreb ve Afrika ülkeleri vatandaşlarıdır.

Yeni bir kez daha göçmen işçilerin gönderilmeleri işsizliğe çözümmüş gibi gösteriliyor.

Bu tasarı, göçmen işçileri birbirlerine karşı, Fransızları göçmen işçileri karşı kışkırtmayı amaçlıyor.

Bu önlemlerin, göçmen işçilerin ülkelerine, özellikle kalkınma yolunda olan ülkelere karşı baskı aracı olarak kullanılmasından da endişe edilmelidir.

CGT, göçmen işçilerin sınır dışı edilmelerine neden olarak *işsizliğin* gösterilmesine kesinlikle karşıdır.

CGT'nin önerileri şunlardır :

● *Bütün yeni göçmen işçi girişleri askıya alınmalıdır :* Daimi, mevsimlik, sözde siyasi mülteci, AET ülkeleri vatandaşları, yönetici, teknik eleman, mühendis gibi... Istisnalar, ailelerinin yanına gelenler, gerçek siyasi mülteciler, vatansızlar, halen Fransa'da olan genç ve kadınların çalışma yaşamına girme haklarını güvence altına alarak ve bölünmüş ailelerin birleştirilmesi çerçevesi içinde olmalıdır.

CGT, yurduna dönmeyi *serbestce seçenlere* şu olanakların verilmesini istiyor :

— Giderlerini Hükümet ve patronların karşılayacağı, yeterli süreli bir dönüş eğitimi kontratının imzalanması.
— Göçmen işçinin ülkesinin dilinin ve kültürünün öğretimi.
— Kazanılan hakların garantisi ve anayurtta da geçerli olnası. Buna, erken emeklilik de dahil olmalıdır.

● *Fransa'da kalmak isteyen tüm işçilerin kartlarının otomatik olarak yenilenmesi.*

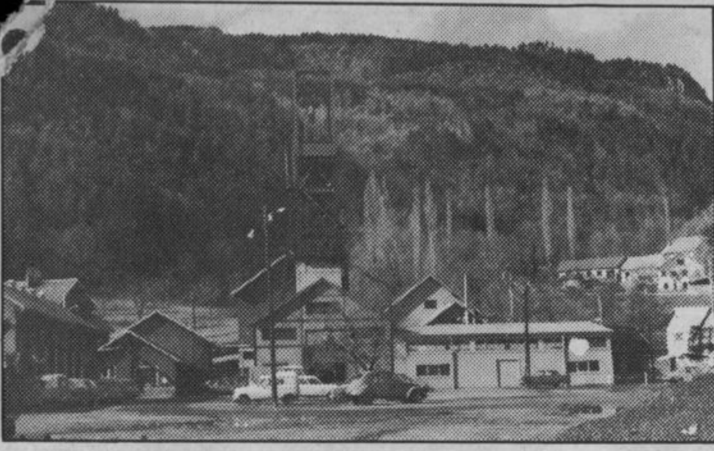
● Göçmen işçiler üzerine *143 No. Lu Uluslararası Anlaşmanın* imzalanması CGT ve ona bağlı örgütleri, işte bu temeller üzerinde, Fransız ve göçmen işçileri aynı mücadelede birleştirmek için çalışıyorlar.

Konfederasyon yönetimi, daha şimdiden yeni girişimlerde bulunmuştur :

— Fransız ve göçmen emekçilere ve kamu oyuna yönelik açıklama kampanyası.
— Seine St Denis II Birliğinin (UD) Şubat ayında 3 eylem günü düzenleyerek yaptığı gibi, « foyer »lerde, mahallelerde, işyerlerinde eylemlerin, permanansların, toplantıların çoğaltılması.
— Georges SEGUY yönetiminde bir CGT heyetinin Mart başında Cezayir'e gitmesi.
— Bu eylemlerin en geniş birlik içinde yapılması.
— CGT, CFDT ve FEN sendikalarının girişimiyle, Mart başında, 7 Ekim 1977 de yapılan konferansın mantıki devamı olan, ilgili ülke sendikalarının da katılacağı uluslararası bir toplantının, Paris'te düzenlenmesi.

CGT, bu bütün işçi sınıfını ilgilendiren savaşımda tüm yerini almaya kesinlikle kararlıdır. CGT, Bakanlıkların kapıları ardında gizli hesapların yapılmasını reddederek, göçmen işçileri ilgilendiren bütün toplantılara kişiliğini koruyarak katılmayı talep ediyor.

Işte, bu nedenle, maskesinin düştüğünü gören Bakanın tepkisini anlamak daha kolaylaşıyor. (Bakan Stoleru CGT'nin toplantilara katılmasını yasakladı.) CGT, derhal Çalışma Bakanı Boulin'den açıklama yapmasını istedi. Bu arada, CGT, bilgilendirme kampanyasını, Stoleru'nun aldığı ilk önlemlere karşı sesini yükseltenlere, özellikle derneklere, dini ve manevi çevrelere eylem önererek sürdürüyor.

AK ALINLARIN KARA TERİ: La Mure Kömür Madeni

Isère yöresi, Alp dağlarının hakim olduğu kış sporlarıyla tanınan bir bölge... Ekonomik yaşamında göçmen işçiler önemli bir yer tutuyorlar. İşçinin Gücü, bu yörede çalışan ve yaşayan Türleyeli işçilerin durumlarını, sorunlarını görmek ve okurlarına duyurmak için La Mure'deki kömür madeninde bir röportaj yapmaya karar verdi. Böylece yola koyulduk.

Grenoble garına vardığımızda, her garda olduğu gibi ama daha çok izinlerini kayak yaparak geçirmeğe gelenlerin renklendirdikleri bir kalabalıkla karşılaştık. Hava inadına sıcak... Güneşli.

Ilk işimiz yöredeki Türkiyelilerin « Türklerin babası » diye andikları Senegas arkadaşa telefon etmek oldu. C.G.T.'il dostumuz çok sıcak bir karşılamadan sonra gerekli bilgileri verdi, yol gösterdi.

La Mure'e gidiş Grenoble'dan bir buçuk saate yakın bir zaman alıyor. Otobüsler seyrek. Saat 1'e doğru La Mure'deki delege arkadaşmız Yusuf Yıldız'ın evine vardık. Kısa bir tartışmadan sonra, La Renardière adlı bekar lojmanlarına uğradık. Lojmanın hali berbat... Badanası, mutfakları eskimiş. Bir odada iki zoraki « bekar » kalıyor. Foyer sakinlerinin oturup konuşup, görüşecekleri bir salon yok. Kira vermiyorlar ama ayda 70-100 Frank masraf ödüyorlar. Bu lojmanlar, zamanında C.G.T.'in girişimleri sonuçunda alınmış. O zamandan beri Maden İşletmesi binanın bakımıyla hiç ilgilenmemiş.

La Mure'deki madenden antrasit kömürü çıkıyor. Rioux ve Villaret kuyularında toplam 60 dolayında Türkiyeli işçi çalışıyor Bilindiği gibi göçmen işçiler « medenci delege » (délégué mineur) seçilemiyorlar. Ancak seçme hakları var. C.G.T. bu eşitsizliğin giderilmesini talep ediyor. En güzel örnek Yusuf Yıldız arkadaşımızın İşyeri Komitesine seçilmesi...

İşyeri Komitesinin Meslek Eğitimi Komisyonu içlerinde Türkiyelilerin de olduğu göçmen işçiler için Fransızca kursu düzenliyor. Kayıtlar açılmış. Böylece dil sorunu aşılıp işçiler arasında daha sağlam bir birlik kurulabilecek.

Bu arada, Grenoble'daki bazı Türkiyeli öğrenciler C.G.T. düşmanı faaliyetleri için madendeki C.F.D.T. sendikasının hatalarını kullanmışlar. İşçiyi bölmek için C.F.D.T. şubesinin listesine son sıralardan bir Türk sokmular. Ancak, bu oyun sökmemiş, zaten son sırada olan Türk aday seçilmemiş. Bunlar yetmemiş gibi işçileri hemşehrilik ilişkileriyle bölmeye uğraşmışlar. Ne var ki, bu öğrencilerin işçi düşmanı oldukları, işçiyi böldükleri ortaya çıkmış. Maskeleri düşmüş. Artık, La Mure'e uğramaz olmuşlar. Madene gidiyoruz C.G.T. delegesi dostumuzla... Sabah vardiyası çıkmış. Öğle vardiyası inmeden, Türkiyeli işçiler sıçak güneşe oturmuşlar. Az sonra işyerine, kuyulara doğru yüzlerce metre toprağın altına bir yolculuğa çıkacaklar. Hiç inmeyen biri için bunu düşünmek bile heyecan verici... Onlarsa sakin, fabrikaya gitmek için servis otobüsüne binenlerin yürek ferahlığı içinde. Çıkanlarsa, elleri yüzleri kömür. Alın terleri siyah damlıyor olmalı kuyularda.

Birkaç resim çekiyoruz. Sonra kısa bir tartışma başlıyor. Kimi « ben sendikalı değilim ama yazılacağım », kimi « sendika iyidir. Iyi », kimisi « sendikanın yararını görmedim » diyor. Delege arkadaş sendikanın yararsız olduğunu söyleyene elde edilen talepleri gösteriyor, « mücadelesiz hak alınmaz » diyor. Tartışma daha derinleşemeden asansörlere giriyorlar. Delege arkadaşımızın yerini kardeşi alıyor. « Önce, diyor, gel bir yemek ye ». Geleneksel Türkiye konukseverliğini La Mure'de de görüyoruz.

...mekte uğradıkları haksızlıkları ve savaşımlarını anlatıyor, ...'li arkadaş. Önemli sorunları başında terfi sorunu var. İşe yeni giren madenci 3. kategori'den maaş alıyor. Bir üst kategoriye (4. kategori) geçmek için ilerlemede (tünel açmada) en az 200 gün çalışmış olmak gerekiyor. Ama, patron üst kategoride çalışanlara fazla ücret ödendiğinden, işçilerin 200 günü doldurmalarını çeşitli yollardan engelliyor. Böylece işçiler yıllarca hep düşük ücretle ve terfi etmeksizin çalışmak zorunda kalıyorlar. 4. kategoriden 5'e geçek ise ilerleme'de (piquage) çalıştıktan bir yıl sonra sınavla oluyor. Burada da patron çeşitli engeller çıkarıyor. Dil bilmek hakkını almaya yardımcı oluyor. Ama, asıl olan sendikal mücadele. Zaten bu durumda olanlar yalnızca Türkiyeli veya göçmen işçiler değil birçok Fransız işçi de aynı sorunla karşı karşıya...

Bunun yanı sıra, ailelerin en önemli sorunlarından biri de Türkçe eğitim sorunu, İsère yöresinde birçok Türkiye'den gönderilmiş öğretmen olmasına rağmen hiçbiri La Mure'deki madencilerin çocuklarıyla ilgilenmemiş. Heryere başvurmuşlar : konslosluğa, elçiliğe, Türkiye'ye... Kendi olanaklarıyla birşeyler yapmaya çabalayıp duruyorlar.

Daha sonra birlikte C.G.T.'in yerel birliğinin (U.L.) lokaline gidiyoruz. Fransız arkadaşların görüşlerine başvuruyoruz. Madende çalışan bir delege arkadaşımız maden hakkında bilgi veriyor. Bu madenler « Charbonnage de France » a (Fransa kömür işletmeleri) bağlı. Tamamı millileştirilmiş. Ama, kapitalist düzende patron devlet olsa da değişen bir şey yok. Sömürü devam ediyor.

Sendikadaki arkadaşlar sorunların yalnızca Türkiyeli işçilerin başında olmadığını tüm işçilerin aynı sorunlarla karşı karşıya kaldıklarını anlatıyorlar. Hemen ekliyorlar : « Doğal olarak Türkiyeli işçilerin özel sorunları da var. Onları da hesaba katıyoruz. Ama, sorunların özü birdir. Hepimiz işçiyiz ve hak verilmez alınır ».

Tam tartışmamızın burasında, Türkiyeli bir arkadaşımız geliyor. C.G.T. kartını almaya... Bir buçuk yıldır madende çalışmasına rağmen hep 3. kategoride kalmış. Patron 200 saati tamamlamadığı için terfi edemeyeceğini söylüyormuş. Sendika aracılığıyla yaptığı girişimlerde « 200 saati doldurunca hemen 4. kategoriden alır ücretini » diyormuş ama bir türlü de ilerlemede çalıştırmıyormuş. Şimdi 200 saati doldurmak için Ali Yıldız arkadaşla çalışacak. Aynı ocakta.

Fırsattan yararlanıp yeni sendikalı arkadaşa soruyorum : « Neden üye oluyorsun ? » Yanıt sade, düz : « Haklarımı almak için ».

Evet, hak savaşında birlik, bilgi, azim gerek. Sendika, C.G.T. gerek.

ECEVİT HÜKÜMETİNİN EKONOMİK ÖNLEMLERİ

Türkiye basınında çıkan haberlere göre, Ecevit hükümeti, « 1979 için ekonomiyi güçlendirme programı taslağı » hazırlamıştır. Önce, hükümette, sonra CHP Genel Yönetim Kurulunda tartışılan taslak, 1979 yılı için Türkiye'nin ekonomik politikasını genel hatlarıyla çizecektir.

Söz konusu, taslağın Uluslararası Para Fonu'nun (İMF) az gelişmiş ülkelere dayattığı önlemler çerçevesinde olduğu gözlenmektedir.

Genel olarak, iç tüketimin, yani halkın yaşam düzeyinin düşürülmesi öngörülmektedir. Bunun için, fiyatlar artırılacak, vergiler yükseltilecektir.

Öte yandan, yatırımlar azaltılacak, böylece yeni iş alanları açılarak işsizliğin azaltılması olanak dışı olacaktır.

Ecevit hükümeti, dış ödemelerde « dar boğazı » aşmak için işçi dövizlerine ve dışsatıma bel bağlamaktadır.

Dışsatıma (ihracat) ülkenin en güzel ürünleri ayrılacak, kalitesi düşük ürünleri Türkiye tüketecektir. Bunun yanı sıra, turist dövizine daha yüksek kur uygulanacaktır. Bu, Türk Lirasının değerinin düşürülmesi, yani yabancı turistlere Türkiye'de üretilen bütün ürünlerin, Türkiye vatandaşlarına satılan fiyattan daha ucuz satılması demektir.

Ayrıca, Ecevit hükümetinin de daha önceki hükümetler gibi işçi dövizlerine göz diktiği görülmektedir. İşçi dövizlerini elde etmek için, kur garantisi tanınacak ve dünya piyasalarının fiyatı ödenecektir. Ancak, dünya piyasalarında para kuru, her gün hatta her saat değiştiği için « kur garantisinin » nasıl sağlanacağı merak konusudur. Bu arada, ekonomik gözlemciler, işçi dövizine « dünya piyasalarının fiyatı » ödense bile işçilerin özel bir çıkarı olmayacağını, çıkarın dünya piyasalarıyla Türkiye'de uygulanan resmi kur farkından öteye gitmeyeceğini belirtmektedirler. Buna, neden olarak dış ülkelerde yaşayan işçilerin paralarını, bu ülkede bozdurduklarında, aynı fiyatı elde edeceklerini, kısaca Türkiyenin dışarda çalışan vatandaşlarına özel çıkar sağlamadığını göstermektedirler.

Ekonomik önlemlerin, kalkınmayı kısıtlayacağı ve işsizliğe çare olamayacağı görülmektedir. Ayrıca, hükümet, devlet sektöründe alacağı önlemlerle ücretleri kısıtlamayı da öngörmektedir.

Uluslararası ekonomi otoriteleri, buna benzer ekonomik önlemlerin İMF tarafından Portekiz, Yunanistan gibi gelişmekte olan ülkelere dayatıldığını ve sonuçların bu ülke halklarını zararına olduğunu belirtmişlerdir.

1979 yılında, Türkiye'de yarım milyon işçi toplu Sözleşme yapacak

1979 yılı, Türkiye işçi sınıfı açısından sendikal mücadelede büyük önem taşıyor. Bu yıl toplu sözleşme yapacak toplam işçi sayısı yarım milyonu buluyor. 257 bini TÜRK-İŞ'e, 210 bini DİSK'e bağlı olan işçiler ekonomik haklarını savunma, yaşam koşullarının iyileştirme mücadelesine girecekler. Ancak, bu ücret artışları ve sosyal haklar savaşımında, Türkiye işçi sınıfının karşısına patronların diretmelerinin dışında, sıkıyönetim ve « toplumsal anlaşma » gibi engellerin çıkabileceği gözden kaçırılmamaktadır.

Bilindiği gibi, ne zaman sıkıyönetim geldiyse, Türkiye'de grevler yasaklanmış, lokavtlar çoğalmıştır. Genellikle ücretler düşmüş, karlar artmıştır. Yani, kısaca sıkıyönetimlerin işçi sınıfının ekonomik savaşımını da engellediği, sayılarla saptanmıştır.

Öte yandan, işçi sınıfının karşısına dikilebilecek engellerden biri de « toplumsal anlaşma » adıyla ortaya çıkan ve ücret artışı istemlerinin uzlaşmacı sendikacılar tarafından, daha toplu sözleşmeye oturmadan, sınırlanmasıdır. Bu, sendikacılık anlayışı, tabii ki, işçi sınıfının çıkarlarına ters düşmektedir.

Ne var ki, Türkiye'de sınıf ve kitle sendikacılığı gün geçtikce daha da güçlenmekte, sendikal alanda DİSK'in öncülüğünde işçi sınıfının sendikal birliğini, çeşitli engellere rağmen, sağlamaktadır. Toplu sözleşmelerde, işçinin birliği ve sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı ileri hakların alınmasında tek güvencedir.

GÖZALTINA ALINAN 231 İŞÇİDEN 23'Ü TUTUKLANDI

Istanbul'da Kale Kilit işyerinde direniş yapan 137'si kadın 231 işçi gözaltına alınmış, 23,ü tutuklanmıştır.

Kale Kilit işyerinde, Maden-İş sendikasının örgütlenmesi üzerine patron, sarı sendika MİSK'e yetki vermek için kanunsuz lokavt yaparak işçileri işten atmıştır. Bunun üzerine 350 işçi direnişe geçmiştir.

İşveren, DİSK'e bağlı Maden-Iş sendikası üyesi işçilerin direnişini kırmak için 130 cıvarında yeni işçi almıştır. Gel gör ki, direniş kırmak için işe alınan işçiler den 100'ü sınıf kardeşlerine ihanet etmemişler,, onlar da greve katılmışlardır.

Böylece, daha da güçlenen işçilerin karşısında ne yapacağını şaşıran patron başka yollara başvurmuştur.

Sendikal özgürlüklerini çiğnetmemek ve kanunsuz işten çıkarmalara karşı durmak için fabrikalarına girerek fiili durum yaratan işçiler gözaltına alınmıştır: Gözaltına alınan işçilerden 23'ü tutuklanmıştır.

Bu olay haklarını almak için direnen işçiler çevresinde geniş bir dayanışma oluşturmuştur.

MADEN-İŞ ÖRGÜTLENME REKORU KIRIYOR

DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasının örgütlenme dairesinin yaptığı raporda, sendikanın, Genel Kuruldan bu yana 122, 1978 yılı içinde ise 97 işyerinde daha örgütlendiği bildiriliyor.

Söz konusu 122 işyerindeki işçi sayısı 17 282'dir. Yeni örgütlenilen işyerleri ile Maden-iş'in örgütlü olduğu işyerlerinin toplam sayısı 402'ye ulaştığı açıklanmıştır.

Niye açıklanan rapora göre, bu işyerlerinin 36'sına Maden-iş ilk sendika olarak girmiştir. Geri kalan işyerlerinde ise işçiler bağlı oldukları sendikaları terk edip Maden-iş çatısı altında toplanmışlardır. İşçilerin terk ettiği sendikalar arasında, başta Türk-iş'e bağlı Türk-Metal olmak üzere Yeni Metal-iş, Çelik-İş, Tekmet-İş, Milliyetçi Maden-İş gibi maden işkolunda kurulu sendikalar vardır.

Görüldüğü gibi, üye sayısı 100 bine varan Maden-İş, çeşitli saldırılara rağmen, DİSK'in sınıf ve kitle sendikacılığı bayrağını, işçileri birleştirerek işyerlerine dikiyor.

Türkiye'den mektup

Merhaba !

Sevgili dostum, önce nasılsın, ev halkı nasıl ? Umarım herşey yolundadır. Biz de iyiyiz. Sağlığımız yerinde... Gerisini biliyorsun : canın pek olduktan sonra çalış da dur. Hani sen yazıyorsun, Fransızlar her yıl bir ay ücretli izin alıyorlar kanuna göre diye. Benim de canım çekmiyor değil. Yani söyle bir hanımı çoluğu çocuğu toplayıp gidip bir ay başımı dinlemeyi... Ama, ücretli izin olsa da pek bir yere gidemeyiz. Beş can nerede yatar ? Ne yer ? Nefes alsan para bu memleket.

Fiyatlar da durmadan artıyor. Geçenlerde, bir süpermarket ucuzluk yapmış. Dermason fasulya 39,75. bulgur 8,75 Liraymış... Fiyata bak hizaya geç ! Etin kilosu bizim mahallede 140'tan aşağı düşmüyor. Millet. Et Balık kurumundan et almak için saatlerce kuyruk bekliyor. Bizim hanım, komşu Ahmet Ustanın karısıyla hafta da bir Mısır Çarşısına gidip, oradaki mağazadan et alıyorlar. İnan, sabah benle çıkıyor erken gitmek için.

Sıkıyönetim uzatıldı. Her taraf asker dolu. Bir iki ülkücü yakaladılar. Herifler, yok 7 adam öldürmek, yok bilmem kaç bomba atmak, yok soygun, yok haraç, daha nelerden mahkemedeler. Ama, sıkıyönetim bunlarla uğraşırken elebaşları meclislerde, devlet dairelerinde geziyorlar. Faşist M.H.P. ve dermeklere dokunan yok. Zaten, Türkeş değilmiydi askerin yönetime el koymasını isteyen ? Şimdi de M.C. partileri sıkıyönetimin yeteri kadar « sıkı » olmadığından yakınıyorlar. Halbuki, İstanbul'da 20 kadar gazete yasaklandı. Dernekler toplantı yapamıyorlar. Gösteri yürüyüşü yasak. Bazı, yerlerde sıkıyönetim grevleri yasakladı.

Son olarak, Kale Kilit'te olanları gazetelerden okumuşsundur. Patron, her yola başvurup işçiyi dize getiremeyince çılgına dönmüş diyorlar. Ama, benim yeni anladığım bir şey var : Patron fabrikanın sahibi olduğu için istediğini yapar. İşçiyi ekmeğinden eder, sömürür, kanunları çiğner devlet te savcı da, sıkıyönetim de ona « sen ne yapıyorsun ? » demez. Ama. işçi alın teri, göz nuru döktüğü fabrikasına girince, hemen bu kapitalist düzenin polisi, mahkemesi, sıkıyönetimi gelir yapışır işçinin yakasına « sen nasıl özel mülkiyete tecavüz edersin ? » diye. Nereden « özel mülkiyet » olurmuş ? Patron, o fabrikanın bir tuğlasını mı koymuş » ? Bir vidasını mı sıkmış ? Hepsi işçinin alın teri. Sermaye sömürdükçe palazlanıyor. Palazlandıkça sömürüyor. Sen de çıkıp « yeter bu kadar adaletsizlik » deyince hemem mahkeme, yasak, hapis. Böyle gelmiş böyle gitmez. Gün ola ki...

Neyse çok uzattım. Başını ağrıttığım için kusura bakma. Burada mektubuma son vereyim.

Küçüklerin gözlerinden öper, seni hasretle kucaklarım. Yengeme çok selam. Sağlıcakla kalın.

Mehmet GÜNELI.

Mehmet Güneli

● SIKIYÖNETİM UZATILDI

Başbakan Ecevit tarafından ısrarla savunulan sıkıyönetimi uzatma önerisi, TBMM'de 225'e karşı 337 oyla kabul edilmiştir.

CHP, MSP, MHP sıkıyönetime « evet » oyu verirken, AP'liler sıkıyönetimin yeteri kadar « sıkı » almadığı için « hayır » oyu kullanmıştır. Diğer yandan, CHP'den oylamaya katılmayan parlamenterlerin sayısında önemli düşüş olmuştur. Geçen oylamaya 60'tan fazla CHP'li katılmazken, bu oylamaya yalnızca 18 CHP'li katılmamıştır. Bilindiği gibi, bu milletvekili ve senatörler sıkıyönetime karşı olduklarını açıklamışlardı.

Başbakan ve CHP Genel Başkanı Ecevit, konuşmasında : « Bu tür sıkıyönetim uygulamasından hoşnut olmayanlar 4 kategoriye ayrılır. 1) Şiddet eylemcileri ve onları destekleyenler. 2) Eylemciler arasında ayırım gözetenler. Bir tarafı hedef alıp, ötekileri göz yumulmasını isteyenler. 3) Türkiyede demokratik yönetimden ayrılınmasını isteyenler. 4) Sıkıyönetimin hükümetin yerini almasını isteyenler. » demiştir.

Ne var ki, Ecevit, sıkıyönetimin özgürlükleri kıstığını ve buna karşı çıkan ilerici demokratik güçlerin hangi kategoriye girdiklerini söylememiştir. Gözlemciler, sıkıyönetime karşı çıkan ilerici demokratik güçlerin, bu arada bir bölüm CHP'linin ,hangi kategoriye girdiklerini sormaktadırlar. AP parlamenterleri ise, sıkıyönetimin ilerici demokratik güçlerin üzerine sürülmesini istemişler ve yeterli görmediklerinden red oyu vermişlerdir. « Sıkıyönetimin sulandırıldığını » öne süren AP Genel Başkanı Demirel, « sıkıyönetimin eşgüdüm yoluyla işlemez hale gelmesine karşı olduklarını » söylemiştir.

İlerici çevreler ise sıkıyönetimin, 2 ay içinde 20 civarında yayını yasakladığını, gösteri ve toplantıları izine bağladığını, bazı dernekleri kapattığını, kısaca antidemokratik uygulamalarla « temel hak ve özgürlükleri korumak » değil, bunlara karşı olduğunu belirtmektedirler. Bu arada, şiddet eylemlerine en köklü önlemin MHP ve faşist kuruluşların kapatılması ve sorumluların yargılanması olduğunu, yoksa birkaç « maşa » durumundaki ülkücünün yakalanmasının şiddet eylemlerini önleyemeyeceği görüşü de aynı çevrelerce ileri sürülmektedir.

● ABDİ İPEKÇİ'NİN ÖLDÜDÜLMESİ TEPKİYLE KARŞILANDI

« Milliyet » gazetesi Genel Yayın Müdürü Abdi İpekçinin öldürülmesi bütün Türkiye'de geniş. tepkilerle karşılandı.

Bilindiği gibi, Abdi İpekçi, basın dünyasında tanınmış, işveren çevreleriyle ilişkili ve şiddet olaylarına karşı çıkan bir kişiydi.

Politika ve Savaş Yolu gazetelerinin yazı işleri müdürü Ali İhsan Özgür'ün de böyle bir saldırıya kurban gittiği daha akıllardadır. Basına karşı saldırılar, Türkiye'de faşizmi kurumlaştırmak, « askeri yönetim » kurmak, kısaca demokrasiyi toptan yoketmek isteyen çevrelerin planlarının bir parçasıdır. Bu planın sivri uçu işçi sınıfına, emekçi halka çevrilmiştir.

Türkçe basının bir parçası olan İŞÇİNİN GÜCÜ, faşist saldırıları şiddetle kınar, demokrasiye olan inancını Türkiye demokrasi güçlerine iletir.

● DEVRIMCI SAĞLIK İŞ UYARI BOYKOTU YAPTI

DİSK'e bağlı Devrimci Sağlık-İş sendikasının girişimiyle, İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Antalya, Edirne ve diğer illerde, 10 binin üzerinde sağlık işçisi, Sosyal Sigortalar Kurumunun hastahanelerinde yemekleri boykot etmişlerdir.

SSK'da çalışan işçilerin memur yapılarak sendikal haklarının ellerinden alınmak istenmesine karşı ilk uyarı niteliğinde olan boykotta Genel Müdürlük kınanmıştır. 5 bini sendikalı olan işçiler, öğle yemeğini yememişler, toplandıkları yemekhanelerde kınama konuşmaları yapmışlardır.

Sendikalı ve sendika üyesi olmayan işçilerin birliği tam olmuştur.